

Hoe overleefden planten de Vloed?

door David Wright, 10-10-2012,

<https://answersingenesis.org/the-flood/how-did-plants-survive-the-flood/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Waar het om gaat

Vele critici van het Genesisverslag spotten met het idee dat planten en zaden een jaar zouden kunnen overleven in zoet en zout water, en daarom halen zij het bijbelse verslag van de Vloed naar beneden, niettegenstaande eenvoudige en elegante verklaringen volop voorhanden zijn. Onderhavig artikel zal dienen als een synopsis van verschillende van deze. De kern van de zaak is nu of critici het Schriftuurlijke verslag over de Vloed *willen accepteren* en ook deze plausibele of mogelijke verklaringen voor de moeilijkheden die zij tegenkomen.

Inleiding

“Zelfs indien alle gegevens wijzen op een intelligente Ontwerper, wordt zo’n hypothese uitgesloten van wetenschap omdat ze niet naturalistisch is”.^[1]

Sceptici houden ervan te kijken naar elk soort van kwestie, contradictie, inconsistentie of onverenigbare verklaring in de Schrift die passen in hun agenda om de Schrift te ondermijnen. Deze zogenaamde kwesties zijn dikwijls te wijten aan misverstand van wat de Bijbel zegt, incorrecte vooronderstellingen, of wishful thinking.

Bijvoorbeeld, toen God de vegetatie schiep, toen schiep Hij die volmaakt, zodat ze mooi, kleurrijk, energiek en sterk was, met de mogelijkheid van ingebouwde overlevingsmechanismen om harde omstandigheden te weerstaan. Deze ingebouwde overlevingsmechanismen konden aanwezig geweest zijn toen ze werden geschapen (of misschien geïntroduceerd na de Zondeval, een onderwerp buiten de scope van dit artikel). Maar deze eenvoudige verklaring is gewoonlijk niet voldoende voor sceptici, vermits zij uitgaan van valse vooronderstellingen. Alhoewel het enkel de Heilige Geest is die hun blindheid met betrekking tot de waarheid kan wegdoen, is het nog steeds onze plicht als christenen om hen een redelijke verklaring te geven op deze vraag.

Elementaire logica

Hoe konden planten en zaden een heel jaar in water overleven? Wat aten plantetende dieren nadat ze uit de ark kwamen? Deze vragen worden vaak gesteld door bijbelsceptici en christenen. Spijtig genoeg brengt dit soms mee dat gelovigen gaan twifelen aan Gods Woord en dat zij menselijke ideeën gaan accepteren. Zoals we zullen zien in dit artikel zijn er tal van mogelijkheden waarop planten en zaden de watervloed hebben kunnen overleven. Het is ook waard op te merken dat er bepaalde misverstanden zijn over wat de Bijbel *in feite* zegt over de duur van de verschillende fases van de Vloed.

Ten eerste, wij weten dat Gods Woord waar is en dat er een wereldomvattende Vloed is geweest. Dit wetend, en in het licht van het feit dat wij vandaag planten hebben, is de belangrijke vraag deze: op welke manier hebben planten en zaden de Vloed overleefd? Het logische argument voor het feit dat planten de Vloed overleefden is eigenlijk vrij eenvoudig:

De Bijbel stelt dat er een wereldomvattende Vloed is geweest.
Wij zien vandaag dat er planten zijn.
Dus hebben planten de Vloed overleefd.

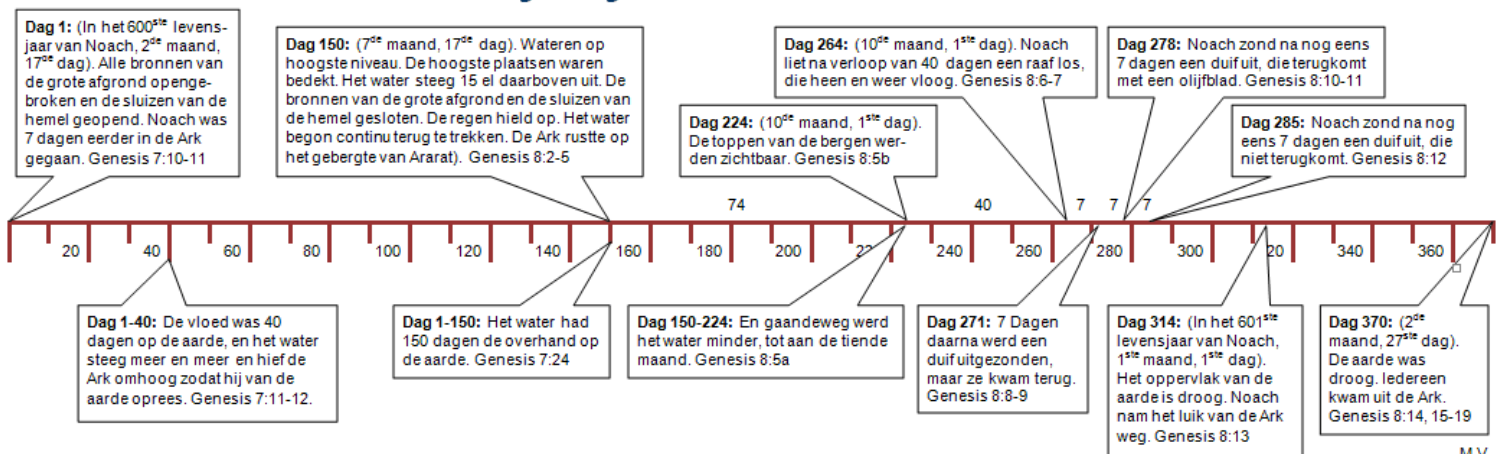
Iemands weinig onderzochte en onbewezen beweringen zouden geen reden moeten zijn voor twijfel, maar dat betekent niet dat wanneer mensen deze vragen stellen zij dan onmiddellijk moeten

afgevoerd worden. De ware kwestie is een zaak van het hart, en het juiste antwoord moet op een liefdevolle manier gegeven worden (1 Petrus 3:15).

De tijdslijn . . . staat aan onze kant

Volgens de tijdslijn van de Vloed (zie schema verderop), is het belangrijk op te merken dat de aarde niet geheel bedekt was gedurende het *gehele* vloedjaar. De langst mogelijke hoeveelheid tijd dat zaden en planten onder water waren, is 278 dagen (ongeveer 9 maanden en 1 week). We zien in de Schrift dat het openbreken van alle bronnen van de grote afgrond en het openen van de sluizen van de hemel, het begin vormden van de Vloed, en dat eerste indicatie van plantaardig leven de terugkeer is van de duif met een olijfblad (Genesis 8:10-11). Meer details over de tijdslijn van de Vloed kunnen hieronder gezien worden in het schema. Dus, in plaats dat zaden of planten een heel jaar moesten overleven in het water, moesten ze enkel een maximum van 9 maanden water verdragen. De tijdsperiode was mogelijk korter vermits het vele weken kan geduurd hebben eer de aarde helemaal onder water stond (met inbegrip van hoge heuvels en bergen), en daarna zouden bepaalde stukken land lang genoeg droog zijn geweest opdat de olijfbomen bladeren had voortgebracht. Deze tijdsperiode zou mogelijk kunnen ingekort worden tot zes of zeven maanden.

Tijdslijn van de Zondvloed

Groter formaat hier: <http://www.verhoevenmarc.be/schemas-kaarten.htm#TijdslijnZondvloed>

M.V.

Een zout gevoel?!

Iets anders dat beantwoord moet worden is het zoutgehalte van de oceaan. Huidige schattingen stellen dit op een gemiddelde van 35 ppt (parts per thousand; d.w.z. 35 gram zout per 1.000 gram water), terwijl zoet water minder dan 0,5 ppt zout bevat. Sceptici nemen aan dat het miljoenen en miljarden jaren heeft geduurd vooralleer de oceaan zo zout als vandaag is geworden. Zij veronderstellen dat het huidige zoutgehalte even groot is als in de tijd van de Vloed, gezien de Vloed zo'n 5 à 6.000 jaar¹ geleden gebeurde. Maar dit is een ongefundeerde veronderstelling zoals dr. Russell Humphreys heeft betoogd:

¹ Aangepast. Schrijver zet hier 4.400 jaar. Dit komt omdat veel christenen rekenen met een tijdsbeeld dat een goede 6000 jaar geleden de schepping is begonnen (door strikte optelling van de leeftijden in Genesis). Maar 6000 Jaar is naar mijn mening de strikt minimum leeftijd van de schepping en het menselijk bestaan. Een betere raming lijkt me 7000 à 9000 jaar (echter niet méér!). De fundamentele vraag is of de Bijbeltekst ons werkelijk veroorlooft om in Genesis 5 en 11 de verwekkingsleeftijden van de vaders zonder meer bij elkaar op te tellen. Velen menen van niet. Er zijn ook voorbeelden van het veelvuldig weglaten van generaties in geslachtsregisters, bv. in Matth. 1; 1Kron. 23:15v. en 26:24; Ezra 7:1-5 en 1Kron. 6:3-14. Dit was een gewone oosterse wijze van doen. We kunnen nooit zeker weten of zulke weglatingen ook niet in Genesis 5 en 11 hebben plaatsgevonden. In ieder geval moet er in Genesis 11:12 zo'n omissie hebben plaatsgevonden, want in Lukas 3:36 verschijnt een Kainan tussen Arpachsad en Selah, en het is niet bepaald bevredigend aan te nemen dat de geïnspireerde schrijver Lukas hier een onjuiste bron geciteerd zou hebben. Daarom schat ik de tijdsperiodes tussen Adam en Vloed, en tussen Vloed en Abraham, veel groter. Zie Whitcomb & Morris, *The Genesis Flood*, p. 474-483; Ouweneel, *De Ark in de Branding*, deel 3, p. 65-69.

“Elk jaar dumpen rivieren en andere bronnen meer dan 450 miljoen tonnen natrium in de oceaan. Enkel 27% van dit natrium slaagt erin terug uit de oceaan te raken, elk jaar. Zover als iemand weet, accumuleert de rest gewoon in de oceaan. Als de zee geen natrium had in het begin, dan zou het zijn huidig zoutgehalte geaccumuleerd hebben in minder dan 42 miljoen jaren, aan de hedendaagse in- en uitgang cijfers. Dit is veel minder dan de evolutionaire ouderdom van de oceaan van *3 miljard jaren* (nadruk toegevoegd).[2]

Er is meer dan één bruikbaar scenario voor het zoutgehalte van de oceaan, maar wat volgt is het meest waarschijnlijke. Ten eerste, het is mogelijk dat het water een zoutgehalte had dat gelijk stond aan dat van zoetwater vóór de Vloed. Ten tweede, het is mogelijk dat er een lagere zoutconcentratie was, gelijk aan dat van brak water (0,5 – 30 ppt), tijdens het grootste deel van de Vloed, en dat de huidige zoutheid het gevolg is van vloedwater dat afliep van de continenten, vulkanisme, en huidige afzetting door regen en rivieren. Het is niet waarschijnlijk dat het zoutgehalte ruwweg hetzelfde was tijdens de onderwaterzettingsstadia van de Vloed, als dat nu is. Maar zelfs als dat zo was, dan zou het voor planten nog steeds geen probleem geweest zijn om te overleven. Het belangrijkste punt is dat sceptici de vloedwaterzoutheid niet eigenmachtig kunnen bepalen, omdat zij er toen niet bij waren om het te meten. Denk eraan, het ultieme doel van de meeste sceptici is het ondermijnen van de Schrift. Dus blijft de mogelijkheid open dat het zoutgehalte van de vloedwateren veel kleiner kan geweest zijn dan het huidige zoutgehalte van de oceaan.

Overleven in plantenstijl

Een volgende veronderstelling van sceptici is dat de soorten die we vandaag hebben dezelfde zijn als in de tijd van de Vloed. Alhoewel sommige soorten er toen ook waren, zoals bv. de *Wollemia nobilis*, is het veilig aan te nemen dat de meeste soorten vandaag niet exact dezelfde zijn als in de tijd vóór de Vloed (zo'n 5 à 6.000 jaar geleden)¹. Waarom is dit belangrijk. Eén grote reden is dat planten vandaag duizenden jaren van speciatie, mutaties en genetische achteruitgang hebben ondergaan. Dit moet betekenen dat sommige genetische informatie is verloren gegaan. Alhoewel velen de soorten vandaag net zo verfijnd zullen vinden als voor de tijd van de Vloed, is het een feit dat deze zelfde soorten toen genetisch en fysisch robuuster waren, en beter bestand voor het weerstaan van extreme omstandigheden, dan moderne planten, inbegrepen tot 9 maanden onderdompeling of drijven op de open vloedwateren!

Sceptici vertonen een tendens om het feit te negeren dat er bomen en plantensoorten bestaan die gedijen in vloed-gelijke omstandigheden en zelfs in zoutwater. Bijvoorbeeld: mangroven leven voornamelijk langs tropische kustlijnen. Om nog niet te noemen de bloeiende planten en bomen die floreren in moerassen. Sommige bomen die gedijen in moerassen zijn o.a. (maar niet daartoe beperkt): de witte ceder, de oostelijke of Canadese hemlockspar, pinus taeda, zwarte spar, rode esdoorn, olm, moerasedik en berk. Wetend dat sommige bomen tegen verzadigde wateromstandigheden bestand zijn, maakt het moeilijk om te zeggen: “Planten konden de Vloed niet overleefd hebben”, omdat deze bomen *letterlijk* gedijen in zulke omstandigheden. Uiteraard, de echte kwestie achter dit alles is een zaak van gezag – Gods volmaakte Woord of 's mensen feilbare ideeën.

Laat me spreken van de vele manieren waarop . . .

Wij weten voorzeker dat planten en zaden *werkelijk* de Vloed overleefden; maar we weten niet precies alle manieren waarop ze overleefden. Niet wetend *hoe* elk overleefde betekent niet dat ze niet overleefden of konden overleven. Laat ons dan verschillende hypothetische mogelijkheden beschouwen waarop planten en zaden overleefden tijdens de Vloed. Vele van deze mogelijkheden werden reeds gedocumenteerd. Bijvoorbeeld, alhoewel Darwin vaak synoniem staat voor moleculen-tot-mens evolutie, was hij toch ook een schrandere, waarnemende wetenschapper, alhoewel hij geen biologische graad had. Zowel hij als F. Howe deden (afzonderlijk) experimenteerden om te bepalen of zaden konden overleven in zoutwater en hoe ze konden getransporteerd worden over grote afstanden door water. En zo hebben zelfs de studies van de vader van kiem-tot-mens evolutie voorzien in inzicht over *hoe* sommige planten en zaden de Vloed overleefd kunnen hebben.

De Bijbel geeft aan dat toen de vloedwateren terugtrokken, planten reeds waren begonnen met groeien; aangetoond door de duif die terugkeerde met een olijfblad (Genesis 8:10-11). Dit gebeurde bij ongeveer dag 278 van de vloedgebeurtenis; 128 dagen nadat de Ark kwam te rusten op het Araratgebergte; en dat is genoeg tijd voor planten om wortel te schieten en opnieuw te groeien. Howe ontdekte dat zelfs na 140 dagen doorweking de zaden van wilde bloeiende planten nog genoeg levensvatbaar waren om te ontkiemen.[3][4]

Een andere manier waarop planten kunnen overleefd hebben is dat zij aan boord van de Ark genomen waren als voedsel voor Noach, zijn familie en de dieren (Genesis 6:21). Sommige van deze planten konden de graangewassen geweest zijn waarvan Howe vond dat ze niet in staat waren lang te overleven in water. Sommige van deze werden opnieuw geplant door Noach en zijn familie na de Vloed, vermits ons specifiek wordt gezegd dat hij een wijngaard plantte (Genesis 9:20). Na de Ark verlaten te hebben konden ook zaden via de dieren hun spijsvertering op de grond zijn gevallen in hun excrement, om daarna te ontkiemen

Vele planten en zaden konden overleefd hebben op vegetatiematten van drijvend puin.[5] Vlottende vegetatie kon veel ontwortelde bomen en planten hebben bevat die overleefden, om daarna terug te groeien nadat de vloedwateren waren terugtrokken (denk bv. aan plantenscheuten). De olijf en vele andere bomen en planten worden voortgeplant, zelfs vandaag, door aseksuele ontbottingen vanuit geplante stekken. Zo konden sommige zaden hebben overleefd in dit puin precies zoals Darwin had waargenomen.[6]

Vele herbivore dieren stierven in de Vloed en hun karkassen konden gedreven hebben als kadavers op de oppervlakte van de wateren, waarbij ze zaden in hun lichamen bewaarden. Andermaal deed Darwin een schrandere observatie: “Ik kan aantonen dat de karkassen van vogels, wanneer vlottend op de zee, soms eraan ontsnappen volledig verteerd te worden, en vele soorten zaden in de krop van vlottende vogels blijven hun vitaliteit lang bewaren ... maar sommige zaden die uit de krop genomen werden van een duif, na 30 dagen op artificieel zeewater gedobberd te hebben, ontkiemden bijna allemaal tot mijn verbazing”.[7]

Conclusie

Ongetwijfeld overleefden planten de Vloed. De mogelijkheden waardoor zij overleefden zijn talrijk, en slechts enkele voorbeelden werden hier gegeven. Dus, de bewering van de sceptici, dat planten de Vloed niet konden overleefd hebben, is niet gerechtvaardigd. Bovendien, door deze bewering te uiten, ontcrachten zij onwillekeurig de studies van Darwin zelf. Maar de echte vraag wordt: hoe kunnen enige (menselijke) beweringen van de sceptici de grote vloed-van-logica overleven, gezien in Gods Woord en het gezonde verstand? Dat kunnen zij niet!

Eindnoten

1. Scott C. Todd, correspondence to *Nature* 401 (1999): 423.
2. Russell Humphreys, “Evidence for a Young World”: <https://answersingenesis.org/astronomy/age-of-the-universe/evidence-for-a-young-world/>. First published in *Impact* #384 (2005), ICR.
3. George F. Howe, “Seed Germination, Sea Water, and Plant Survival in the Great Flood,” *Creation Research Society Quarterly* 5 (1968): 105–112.
4. John Woodmorappe, *Noah’s Ark: A Feasibility Study* (Dallas, Texas: Institute for Creation Research, 2003), p. 155.
5. The possibility of floating vegetation mats on the Floodwaters coincides with the huge quantities of vegetation buried in coal beds, which formed during sediment deposition after the Flood event began.
6. Charles Darwin, *The Origin of Species*, Chapter XII, “Geographical Distribution”, subsection “Means of Dispersal” for Darwin’s salt-water studies. (New York: Signet Mass Market Paperback, original published 1859), p. 349.
7. Ibid.